

Megfelelési kényszer

Sajnos vannak emberek, akiket a „pártvezetés” oly módon irányít, hogy ha azt mondják nekik, egyszer kiabáljanak egy nagyot, akkor ők – a megfelelési kényszer hatására – minimum kétszer kiabálnak, de rosszabb esetben háromszor is. Ők azok, akik igazából nem gondolkodnak, csak a „pártvezetés” elvárásait magukévá téve cselekszenek. Rájuk mondják a „nemhívók”, hogy fanatikusok. Na mármost fanatikusok minden „rendszerben” előfordulnak. Legfőbb ismervük, hogy az „előző” rendszer „hívói” voltak, az akkori rendszerben is fanatikusán hittek. Aztán, midőn megbukott az a bizonyos fanatikusok által kiszolgált rendszer, s eltelt egy kevéske idő, ezek a kiszolgáló emberek valahogy megvilágosodtak, és az „új” rendszer szolgálatába álltak, természetesen fanatikusán. Újra és újra előnti a tudatukat immár az új gazdájuk iránti megfelelési kényszer. Különös – akarom mondani általános – ismertetőjük a fanatizmus. Na mármost, a fanatikus emberrel sajna nem lehet vitatkozni. Ő – a megfelelési kényszer hatására – gondolkodás nélkül szajkózza a „pártvezetés” kinyilatkoztatásait, és természetesen minden kérést, utasítást, dupláz, sőt tripláz. Lelki füleimmel, „hallom” az Omega „Arcnélküli ember” című dalát. ☺

Nem tudom ... lehet, hogy neki van igaza! Nem pazarol tengersok időt arra, hogy egy-egy kijelentésnek utánaolvasson, ne adj Isten, más véleményt is meghallgasson. Egyszerű a képlet, amit a „Vezér” megmondott, az az „igaz”! – nincs apelláta.

Sajnos ez bármelyik oldalra igaz.